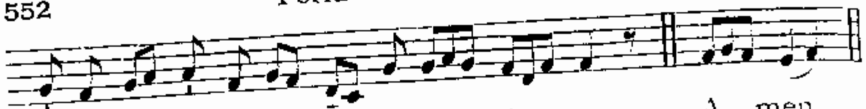

cu-la per in-fi-ní- ta saecu- ló- rum. A- men.

Post lotionem, Sacerdos dicit :

Páter nóster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a málo.
℣. Tu mandásti mandáta túa Dómine. ℟. Custodíri nimis.
℣. Tu lavásti pédes discipulórum tuórum.
℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.
℣. Dómine exáudi oratiónem méam.
℟. Et clámor méus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu túo.

Oratio

Orémus.

Adésto, Dómine quaésumus, officio servitútis nostrae : et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quae nobis retinénda mandásti : ut sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse praestáre dignéris, qui vivis et regnas Deus, per ómnia saécula saeculórum. ℟. Amen.

Ad Completorium.

Non dicitur Jube domne. *nec Lectio brevis, nec* Adjutórium. *neque Oratio Dominica : sed facta Confessione et Absolutione, incipitur a Ps.* Cum invocárem; *et dicuntur Psalmi de Dominica,* 231. *Dictis Psalmis, dicitur* Nunc dimittis, 238. *Deinde* ℣. Christus fáctus est. *cum reliquis, ut supra,* 539.

Sic terminantur omnes Horae in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati Sancti inclusive.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo. *secreto.*

IN I. NOCTURNO.

1. Ant. 8. G (*sol-do*)

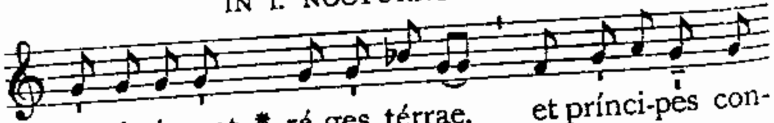

Asti-té-runt * ré-ges térrae, et prínci-pes con-

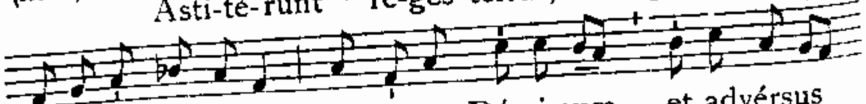

ve-né-runt in ú-num, advérsus Dómi-num, et advérsus

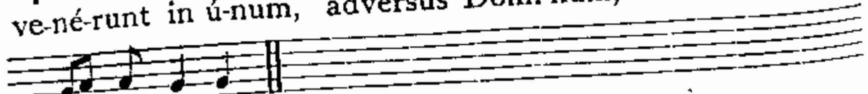

Chrí- stum é- jus.

Psalmus 2.

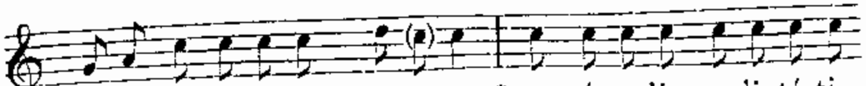

1. Qua-re fremu- é-runt **Gén-** tes, * et pó-pu-li me-di- tá ti

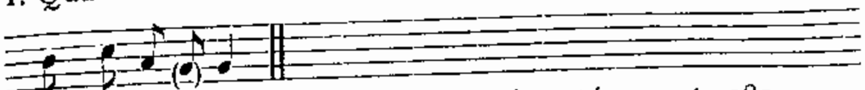

sunt i-**ná-ni-** a. 2. Astitérunt réges térrae, *etc.* 289.

2. Ant. 8. G (*sol-do*)

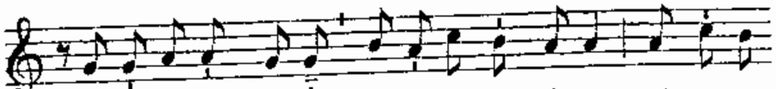

Di- vi-sé-runt sí-bi * vestiménta mé- a, et su-per

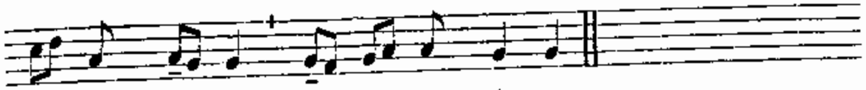

vé- stem mé- am mi- sé- runt sór-tem.

Psalmus 21.

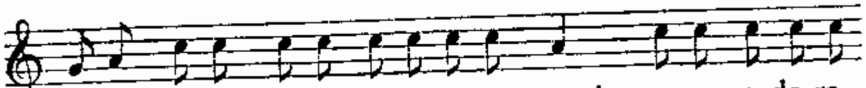

1. Dé- us, Dé- us mé- us, réspi-ce in me : † qua-re me de-re-

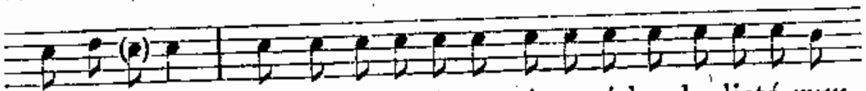

liquí- sti ? * longe a sa-lú-te mé- a vérba de- lictó-*rum*

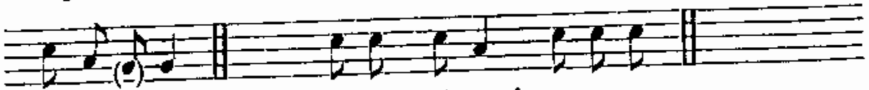

me- ó- rum. *Flexa :* vírtus mé- a, †

2. Déus méus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nócte, et non ad insipién*tiam* **míhi**.
3. Tu autem in sáncto **há**bitas, * *laus* **Israel**.
4. In te speravérunt pátres **nó**stri : * speravérunt, et liber*ásti* **é**os.
5. Ad te clamavérunt, et sálvi **fá**cti sunt : * in te speravérunt, et non *sunt* *con***fúsi**.
6. Ego autem sum vérmis, et non **hó**mo : * oppróbrium hóminum, et abjé*ctio* **plé**bis.
7. Omnes vidéntes me, deri**sé**runt me : * locúti sunt lábiis, et mo*vérunt* **cá**put.
8. Sperávit in Dómino, erípiat **é**um : * sálvum fáciat éum, quóni*am vult* **é**um.
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de **vén**tre : * spes méa ab ubéribus mátris méae. In te projéctus *sum ex* **ú**tero :
10. De véntre **má**tris méae Déus méus **és** tu, * ne discés*seris* **á** me :
11. Quóniam tribulátio **pró**xima est : * quóniam non *est qui* **ád**juvet.
12. Circumdedérunt me vítuli **múl**ti : * táuri píngues *obse***dé**runt me.

13. Aperuérunt super me os súum, * sicut léo rápiens et rúgiens.
14. Sicut áqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia óssa méa.
15. Fáctum est cor méum tamquam céra liquéscens * in médio véntris méi.
16. Aruit tamquam tésta virtus méa, † et lingua méa adhaésit fáucibus méis : * et in púlverem mórtis deduxísti me.
17. Quóniam circumdedérunt me cánes múlti : * concílium malignántium obsédit me.
18. Fodérunt mánus méas et pédes méos : * dinumeravérunt ómnia óssa méa.
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta méa, et super véstem méam misérunt sórtem.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium túum á me : * ad defensiónem méam cónspice.
21. Erue a frámea, Déus, ánimam méam : * et de mánu cánis únicam méam :
22. Sálva me ex óre leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem méam.
23. Narrábo nómen túum frátribus méis : * in médio ecclésiae laudábo te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte éum : * univérsum sémen Jácob, glorificáte éum.
25. Tímeat éum ómne sémen Israel : * quóniam non sprévit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :
26. Nec avértit fáciem súam á me : * et cum clamárem ad éum, exaudívit me.
27. Apud te laus méa in ecclésia mágna : * vóta méa réddam in conspéctu timéntium éum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum qui requírunt éum : * vívent córda eórum in saéculum saéculi.
29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fínes térrae :
30. Et adorábunt in conspéctu éjus * univérsae famíliae Géntium.
31. Quóniam Dómini est régnum : * et ípse dominábitur Géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt ómnes pingues térrae : * in conspéctu éjus cádent ómnes qui descéndunt in térram.
33. Et ánima méa ílli vívet.: * et sémen méum sérviet ípsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt caéli justítiam éjus pópulo qui nascétur, quem fécit Dóminus.

3. Ant. 8. G (sol-do)

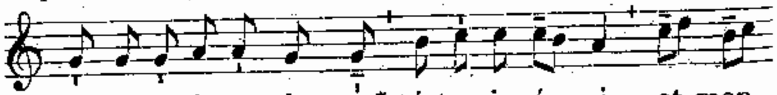

Insurrexé-runt in me * téstes in-í-qui, et men-

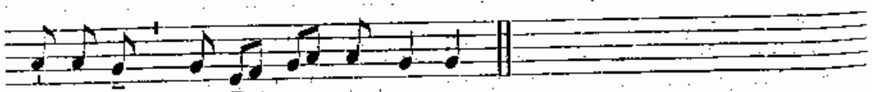

tí-ta est in-í- qui- tas sí-bi.

Psalmus 26.

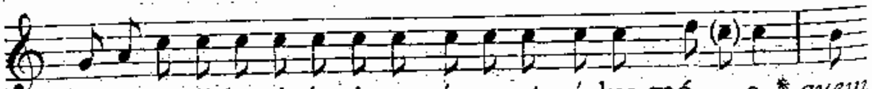

1. Dómi-nus il-luminá- ti- o mé- a, et sá-lus mé- a, * quem

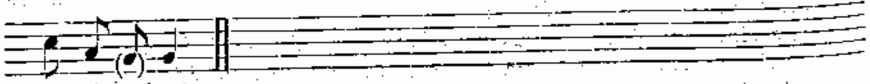

timé- bo?

2. Dóminus protéctor vitae méae, * a quo trepidábo?
3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut édant cárnes méas :
4. Qui tribulant me inimíci méi, * ípsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
5. Si consístant advérsum me cástra, * non timébit cor méum.
6. Si exsúrgat advérsum me praélium, * in hoc égo sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram : * ut inhábitem in dómo Dómini ómnibus diébus vítae méae :
8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem témplum éjus.
9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo súo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi súi.
10. In pétra exaltávit me : * et nunc exaltávit cáput méum super inimícos méos.
11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo éjus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psálmum dícam Dómino.
12. Exáudi, Dómine, vócem méam, qua clamávi ád te : * miserére méi, et exáudi me.
13. Tíbi dixit cor méum, exquisívit te fácies méa : * fáciem túam, Dómine, requíram.
14. Ne avértas fáciem túam á me : * ne declínes in íra a sérvo túo.
15. Adjútor méus ésto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Déus, salutáris méus.
16. Quóniam páter méus, et máter méa dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.
17. Légem póne mihi, Dómine, in via túa : * et dírige me in sémitam réctam propter inimícos méos.
18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me téstes iníqui, et mentíta est iníquitas síbi.
19. Crédo vidére bóna Dómini * in térra vivéntium.
20. Exspécta Dóminum, viríliter áge : * et confortétur cor túum, et sústine Dóminum.

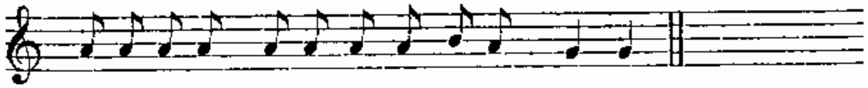

℣. Di-vi-sé-runt sí-bi ve-sti-ménta mé- a.
℟. Et super véstem méam mi-sé- runt sór-tem.

Vel :

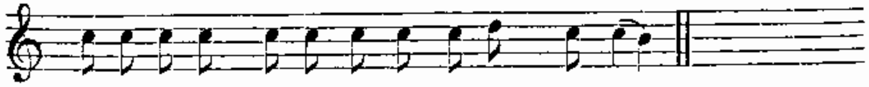

℣. Di-vi-sé-runt sí-bi ve-sti-ménta mé- a.
℟. Et super véstem méam mi-sé- runt sór-tem.

Pater noster. *secreto.*

Lectio I. *Cap. 2, 8-15.*

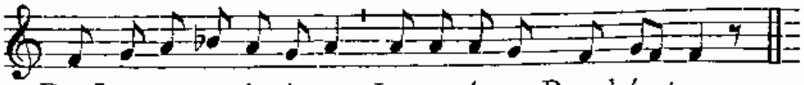

De Lamenta-ti- ó-ne Je-remí- ae Prophé- tae.

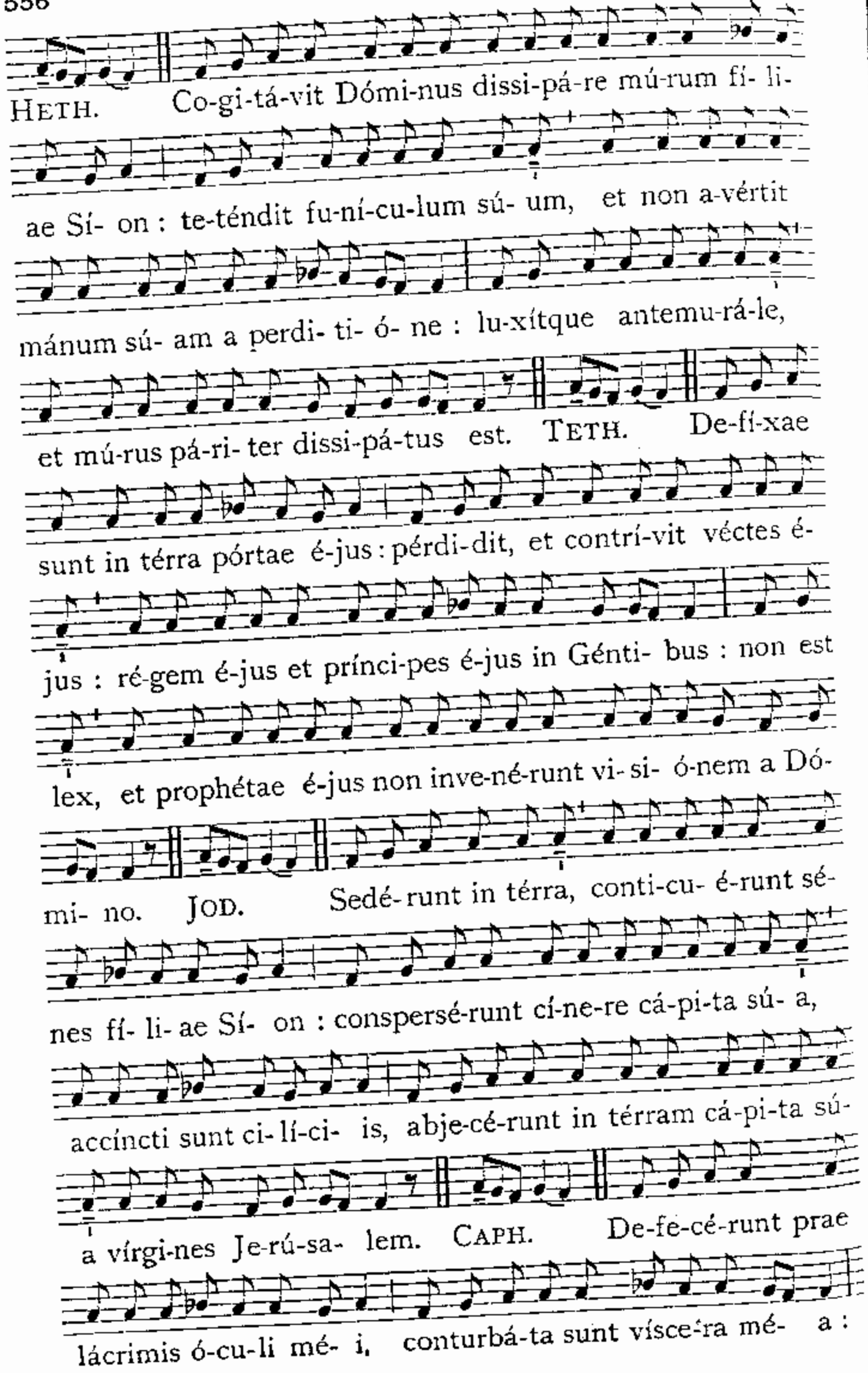
HETH. Co-gi-tá-vit Dómi-nus dissi-pá-re mú-rum fí- li-
ae Sí- on : te-téndit fu-ní-cu-lum sú- um, et non a-vértit
mánum sú- am a perdi- ti- ó- ne : lu-xítque antemu-rá-le,
et mú-rus pá-ri- ter dissi-pá-tus est. TETH. De-fí-xae
sunt in térra pórtae é-jus : pérdi-dit, et contrí-vit véctes é-
jus : ré-gem é-jus et prínci-pes é-jus in Génti- bus : non est
lex, et prophétae é-jus non inve-né-runt vi-si- ó-nem a Dó-
mi- no. JOD. Sedé-runt in térra, conti-cu- é-runt sé-
nes fí- li- ae Sí- on : conspersé-runt cí-ne-re cá-pi-ta sú- a,
accíncti sunt ci-lí-ci- is, abje-cé-runt in térram cá-pi-ta sú-
a vírgi-nes Je-rú-sa- lem. CAPH. De-fe-cé-runt prae
lácrimis ó-cu-li mé- i, conturbá-ta sunt vísce-ra mé- a :

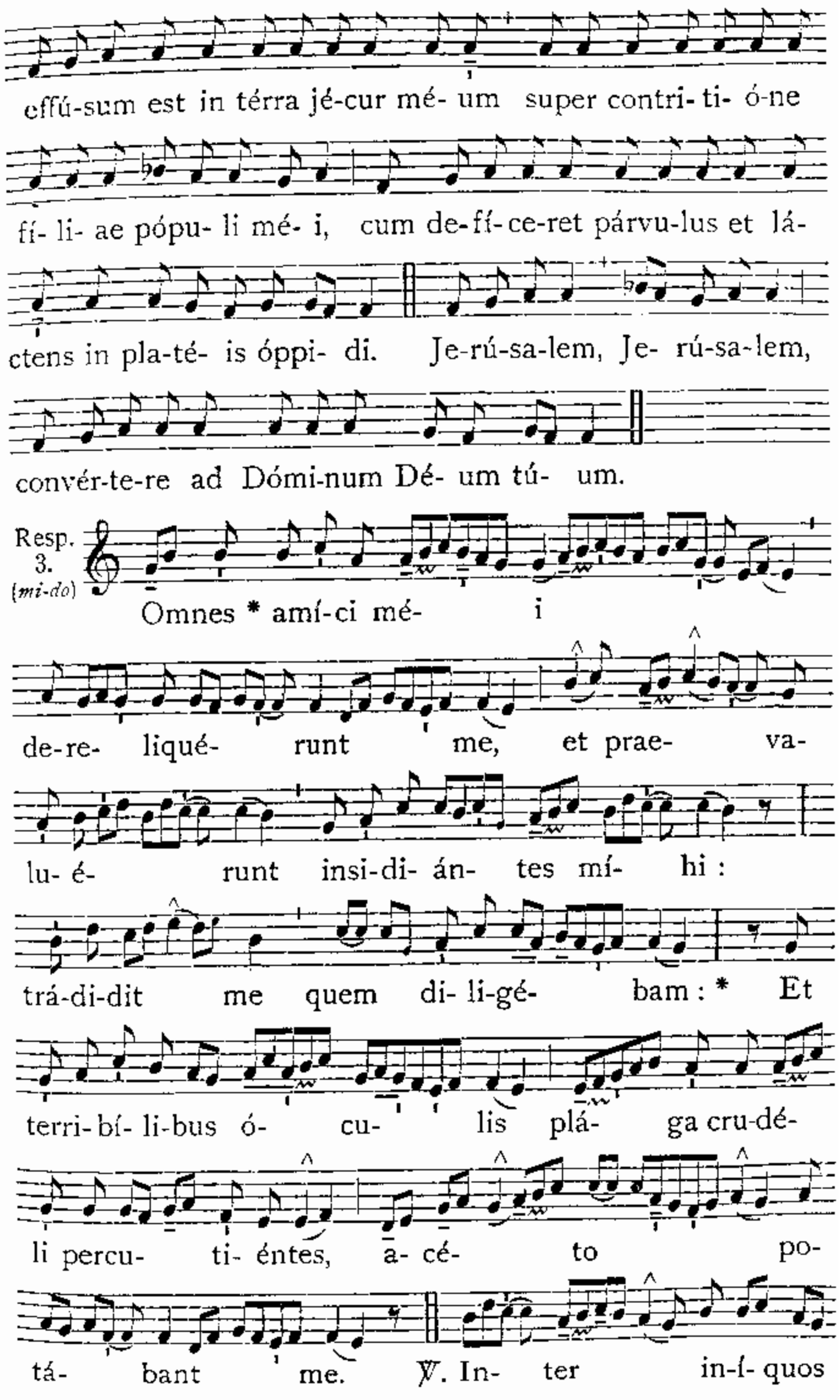
effú-sum est in térra jé-cur mé- um super contri- ti- ó-ne
fí- li- ae pópu- li mé- i, cum de-fí- ce-ret párvu-lus et lá-
ctens in pla-té- is óppi- di. Je-rú-sa-lem, Je- rú-sa-lem,
convér-te-re ad Dómi-num Dé- um tú- um.
Resp. 3. (mi-do)
Omnes * amí-ci mé- i
de-re- liqué- runt me, et prae- va-
lu- é- runt insi-di- án- tes mí- hi :
trá-di-dit me quem di- li-gé- bam : * Et
terri-bí- li-bus ó- cu- lis plá- ga cru-dé-
li percu- ti- éntes, a- cé- to po-
tá- bant me. ℣. In- ter in-í- quos

pro-je-cé-runt me, et non pe-percé- runt á-

ni-mae mé- ae. * Et terri-bí- li-bus.

Lectio II.

LAMED. Mátri-bus sú- is di-xé-runt : Ubi

est trí- ti- cum et ví-num? cum de- fí-ce-rent qua-si vulne-rá-

ti in pla-té- is ci-vi-tá- tis : cum exha-lá-rent á-nimas sú-

as in sí-nu mátrum su- á- rum. MEM. Cú- i com-

pa-rá-bo te? vel cú- i assi-mi-lá-bo te, fí- li- a Je-rú-sa-

lem? cú- i exaequábo te, et conso-lá-bor te, vírgo fí- li- a

Sí- on? Mágna est e-nim vel-ut má-re contrí- ti- o tú- a :

quis me-dé-bi-tur tú- i? NUN. Prophé-tae tú- i

vi-dé-runt tí-bi fálsa et stúlta, nec a-pe- ri- é-bant in-iqui-

tá-tem tú- am, ut te ad poeni-ténti- am pro-vo-cá- rent :

vi-dé-runt autem tí-bi assumpti- ó-nes fálsas, et e-jecti-

ó- nes. SAMECH. Plausé-runt su-per te má-ni-bus

ómnes transe- úntes per ví- am : si-bi- la-vé-runt, et mo-vé-

runt cá-put sú- um su-per fí- li- am Je-rú-sa- lem : Haécci-

ne est urbs, di-céntes, perfécti de-có-ris, gáudi- um u-nivérsae

tér- rae? Je-rú-sa-lem, Je- rú-sa- lem, convér-te-re ad

Dómi-num Dé- um tú- um.

Resp. 2. (ré-fa) Vé- lum templi * scís- sum est,

* Et ómnis tér- ra trému- it : lá-tro

de crú- ce clamá-bat, dí- cens :

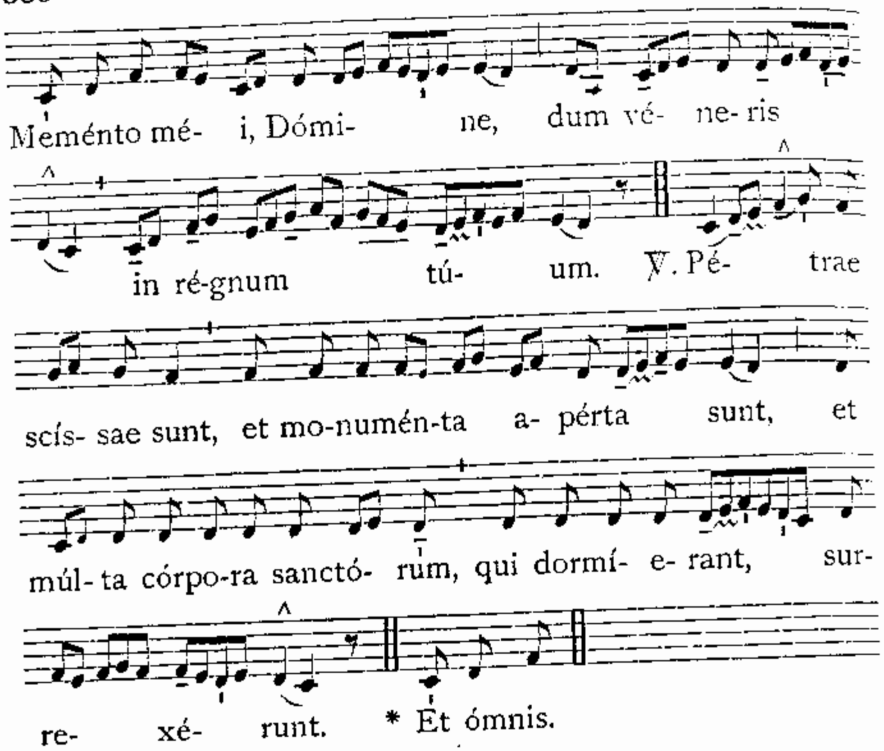

Lectio III. *Cap. 3.*

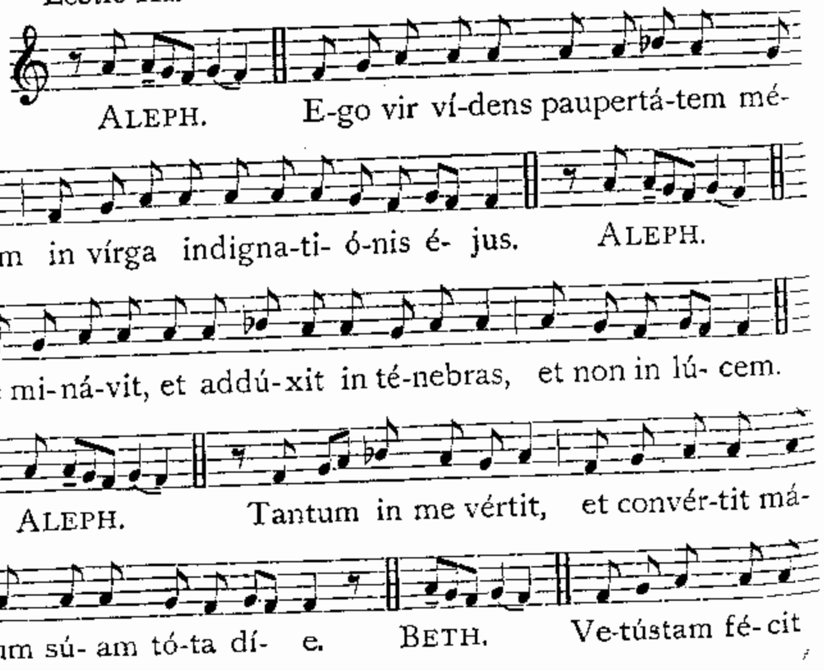

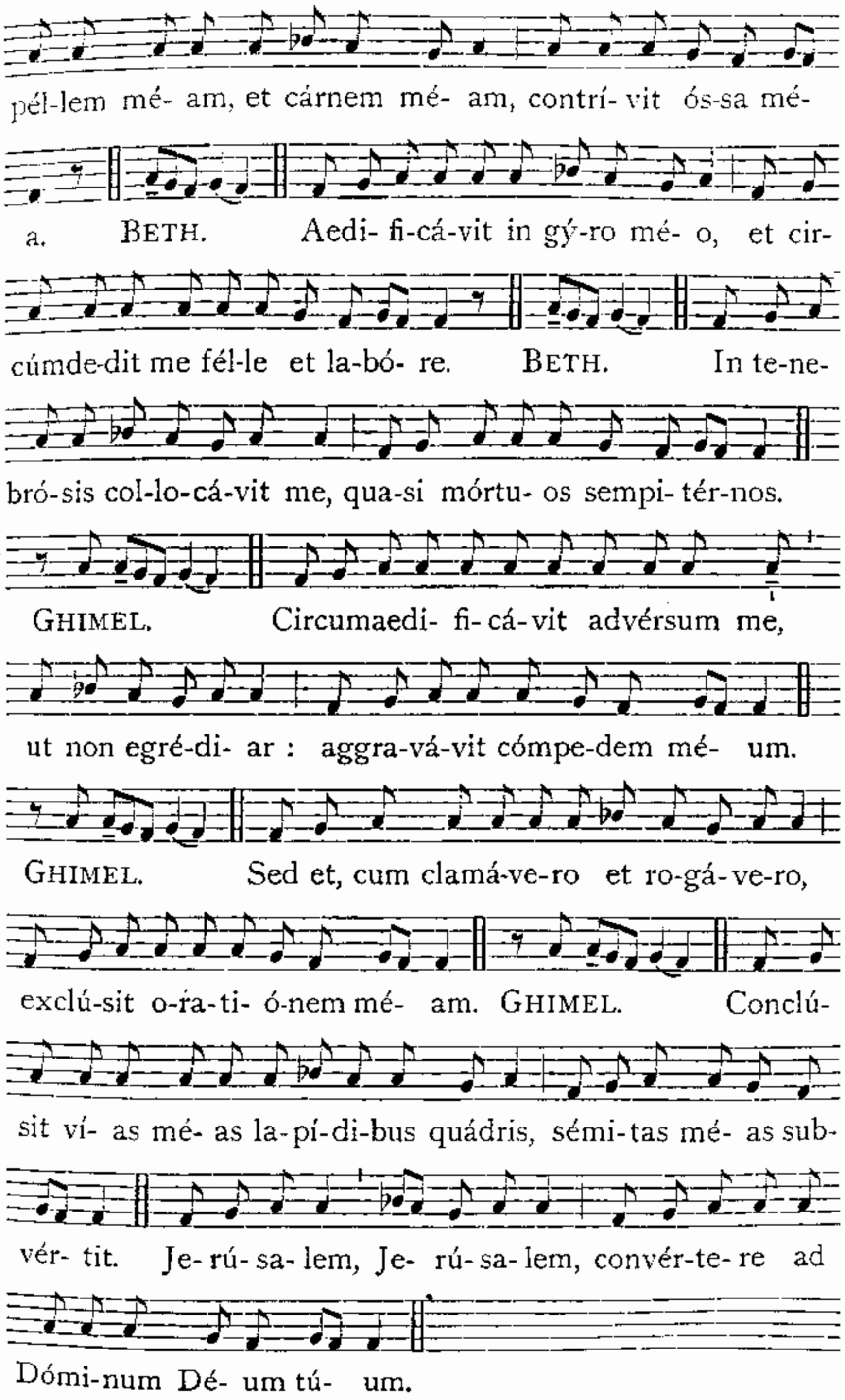

Resp. 8. (sol-do)

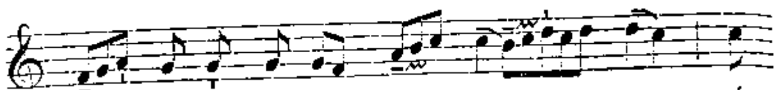

Ví- ne- a mé- a * e- lé- cta, é-

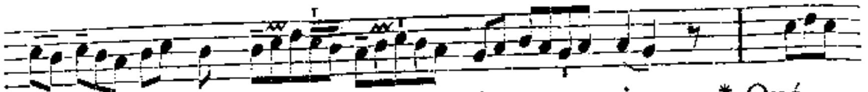

go te plan- tá- vi : * Quó-

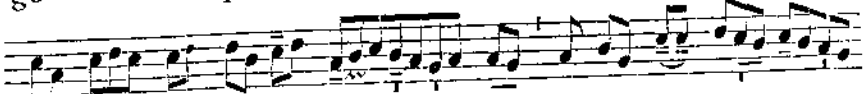

mo- do con-vér- sa es in a- ma- ri-

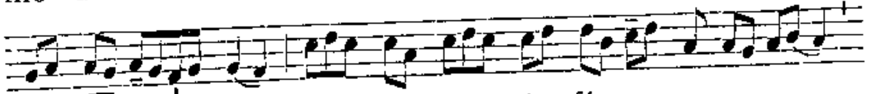

tú- di- nem, ut me cru- ci- fí- ge-res,

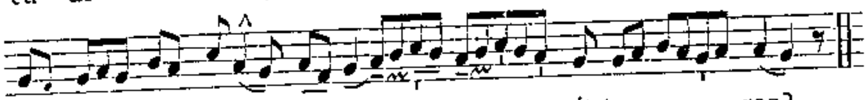

et Bar- áb-bam di- mít-te- res?

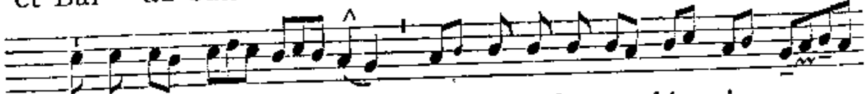

℣. Se-pí-vi te, et lá-pi-des e- lé- gi ex

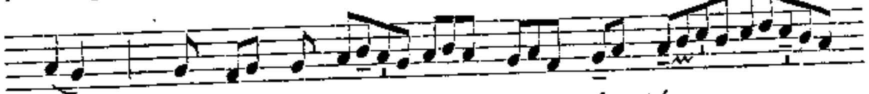

te, et ae- di- fi- cá- vi túr-

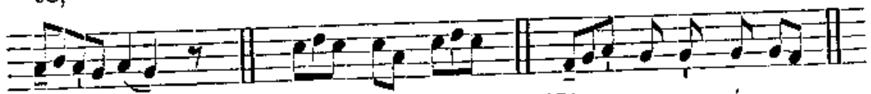

rim. * Quó- mo- do. ℟. Ví- ne- a mé- a.

IN II. NOCTURNO.

1. Ant. 8. G (sol-do)

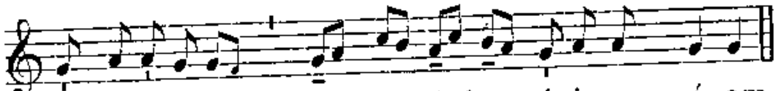

Vim faci- ébant, * qui quae-ré- bant ánimam mé- am.

Psalmus 37.

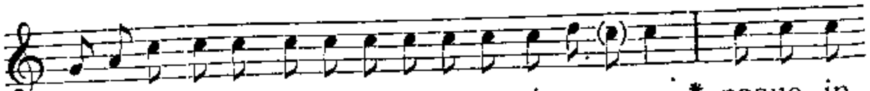

1. Dómi-ne, ne in fu-ró-re tú- o argú- **as** me, * neque in

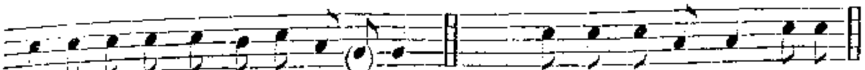

í-ra tú- a cor*rí-pi-* **as** me. *Flexa :* conturbá-tum est, ✝

2. Quóniam sagittae túae infixae sunt **míhi** : * et confirmásti super me *mánum* túam.

3. Non est sánitas in cárne méa a fácie irae **túae** : * non est pax óssibus méis a fácie peccató*rum meó*rum.

4. Quóniam iniquitátes méae supergréssae sunt cáput **méum** : * et sicut ónus gráve gravá*tae sunt* **súper** me.

5. Putruérunt et corrúptae sunt cicatríces **méae**, * a fácie insipién*tiae* **méae**.

6. Miser fáctus sum, et curvátus sum usque in **fínem** : * tóta die contristátus in*gredi***ébar**.

7. Quóniam lúmbi méi impléti sunt illusi**ó**nibus : * et non est sánitas in *cárne* **méa**.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nímis** : * rugiébam a gémitu *córdis* **méi**.

9. Dómine, ante te ómne desidérium **méum** : * et gémitus méus a te non *est abs***cónditus**.

10. Cor méum conturbátum est, † derelíquit me vírtus **méa** : * et lúmen oculórum meórum, et ipsum *non est* **mécum**.

11. Amíci méi, et próximi **méi** * advérsum me appropinquavérunt *et ste***térunt**.

12. Et qui juxta me érant, de longe ste**té**runt : * et vim faciébant qui quaerébant á*nimam* **méam**.

13. Et qui inquirébant mála **míhi**, locúti sunt vani**tá**tes : * et dólos tóta die me*dita***bántur**.

14. Ego autem tamquam súrdus non audi**é**bam : * et sicut mútus non apéri*ens os* **súum**.

15. Et fáctus sum sicut hómo non **áudiens** : * et non hábens in óre súo redar*gutió***nes**.

16. Quóniam in te, Dómine, spe**rávi** : * tu exáudies me, Dómine, *Déus* **méus**.

17. Quia **díxi** : Nequándo supergáudeant míhi inimíci **méi** : * et dum commovéntur pédes méi, super me má*gna lo***cúti** sunt.

18. Quóniam égo in flagélla pa**rá**tus sum : * et dólor méus in conspéctu *méo* **sémper**.

19. Quóniam iniquitátem méam annunti**á**bo : * et cogitábo pro pec*cáto* **méo**.

20. Inimíci autem méi vívunt, et confirmáti sunt **súper** me : * et multiplicáti sunt qui odérunt *me i***níque**.

21. Qui retríbuunt mála pro bónis, detrahébant **míhi** : * quóniam sequébar *boni***tátem**.

22. Ne derelínquas me, Dómine, Déus **méus** : * ne discés*seris* **a** me.

23. Inténde in adjutórium **méum**, * Dómine, Déus sa*lútis* **méae**.

2. Ant. 4. A* (la-ré)

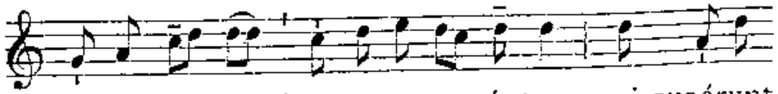

Confundán-tur * et reve- re- ántur, qui quaérunt

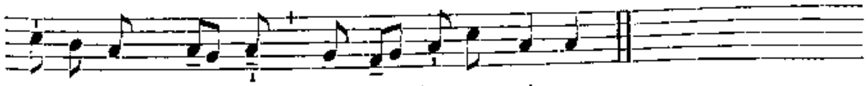

á-nimam mé- am, ut áu- fe-rant é- am.

Psalmus 39.

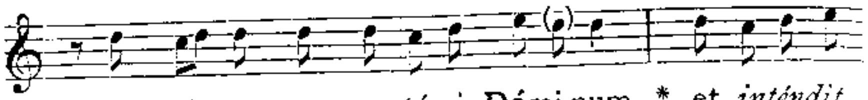

1. Exspé-ctans exspe-*ctá-vi* Dómi-num, * et *inténdit*

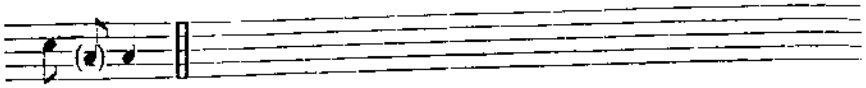

mí- hi.

2. Et exaudívit *préces* méas : * et edúxit me de lácu misériae, et *de lúto* faécis.
3. Et státuit super pétram *pédes* méos : * et diréx*it gréssus* méos.
4. Et immísit in os méum cán*ticum* nóvum, * cár*men Déo* nóstro.
5. Vidébunt múlti, *et ti*mébunt : * et sper*ábunt in* Dómino.
6. Beátus vir cújus est nómen Dómi*ni spes* éjus : * et non respéxit in vanitátes et in*sánias* fálsas.
7. Múlta fecísti tu, Dómine, Déus méus, mirabí*lia* túa : * et cogitatiónibus túis non est qui sí*milis sit* tíbi.
8. Annuntiávi *et lo*cútus sum : * multiplicáti *sunt super* númerum.
9. Sacrifícium et oblatiónem *nolu*ísti : * áures autem per*fecísti* míhi.
10. Holocáustum et pro peccáto non *postu*lásti : * tunc dí*xi : Ecce* vénio.
11. In cápite libri scríptum est de me ut fácerem volun*tátem* túam : * Déus méus, vólui, et légem túam in médi*o córdis* méi.
12. Annuntiávi justítiam túam in ecclé*sia* mágna, * ecce lábia méa non prohibébo : Dó*mine, tu* scísti.
13. Justítiam túam non abscóndi in *córde* méo : * veritátem túam et salutá*re túum* díxi.
14. Non abscóndi misericórdiam túam et veri*tátem* túam * a con*cílio* múlto.
15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes *túas* á me : * misericórdia túa et véritas túa sem*per susce*pérunt me.
16. Quóniam circumdedérunt me mála, quórum *non est* númerus : * comprehendérunt me iniquitátes méae, et non pótu*i ut vi*dérem.
17. Multiplicátae sunt super capíllos cá*pitis* méi : * et cor mé*um dere*líquit me.
18. Compláceat tíbi, Dómine, ut *éru*as me : * Dómine, ad adju*vándum me* réspice.
19. Confundántur et revereántur simul qui quaérunt á*nimam* méam, * ut *áuferant* éam.
20. Convertántur retrórsum et *revere*ántur, * qui vó*lunt míhi* mála.
21. Férant conféstim confusi*ónem* súam, * qui dícunt mi*hi : Euge,* éuge.
22. Exsúltent et laeténtur super te ómn*es quae*réntes te : * et dícant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt sa*lutáre* túum.
23. Ego autem mendícus *sum et* páuper : * Dóminus sollí*citus est* méi.
24. Adjútor méus, et protéctor *méus* tú es : * Déus mé*us, ne tar*dáveris.

3. Ant.
4. A *
(*la-ré*)

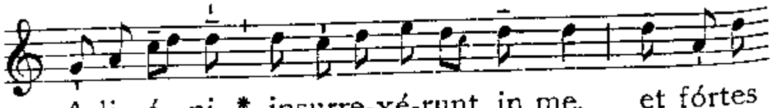

A-li- é- ni * insurre-xé-runt in me, et fórtes

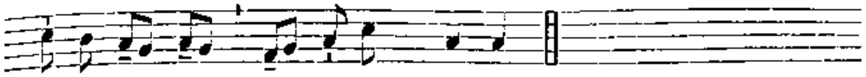

quaesi- é- runt á- nimam mé- am.

Psalmus 53.

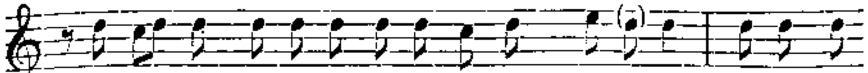

1. Dé- us, in nómi-ne tú- o *sálvum* me fac : * et in vir-

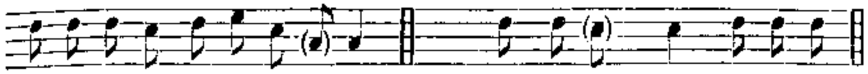

tu-te tú- *a jú-di-*ca me. *Flexa :* advérsum me, †

2. Déus, exáudi orati*ónem* méam : * áuribus pércipe vér*ba óris* méi.
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fórtes quaesiérunt á*nimam* méam : * et non proposuérunt Déum ante *conspéctum* súum.
4. Ecce enim Déus *ádjuvat* me : * et Dóminus suscéptor est *ánimae* méae.
5. Avérte mála ini*mícis* méis : * et in veritáte túa *dispérde* íllos.
6. Voluntárie sacrífi*cábo* tíbi, * et confitébor nómini túo, Dómine : *quóniam* bónum est :
7. Quóniam ex ómni tribulatióne e*ripu*isti me : * et super inimícos méos despéxit *óculus* méus.

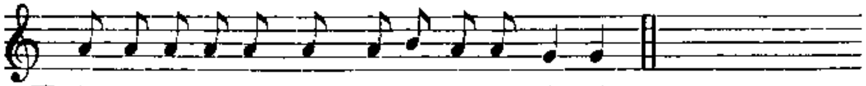

℣. Insurrexé-runt in me té-stes in- í-qui.
℟. Et mentíta est in- í-qui-tas sí- bi.

Vel :

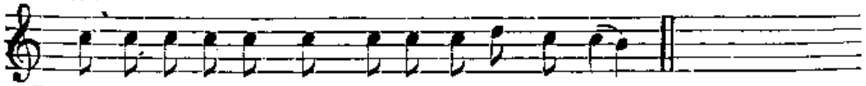

℣. Insurrexé-runt in me té-stes in- í-qui.
℟. Et mentíta est in- í-qui-tas sí- bi.

Pater noster. *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio IV. *In Ps. 63. ad vers. 2.*

PRotexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártyrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat : quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est : Fílius Dei, propter formam Dei : fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

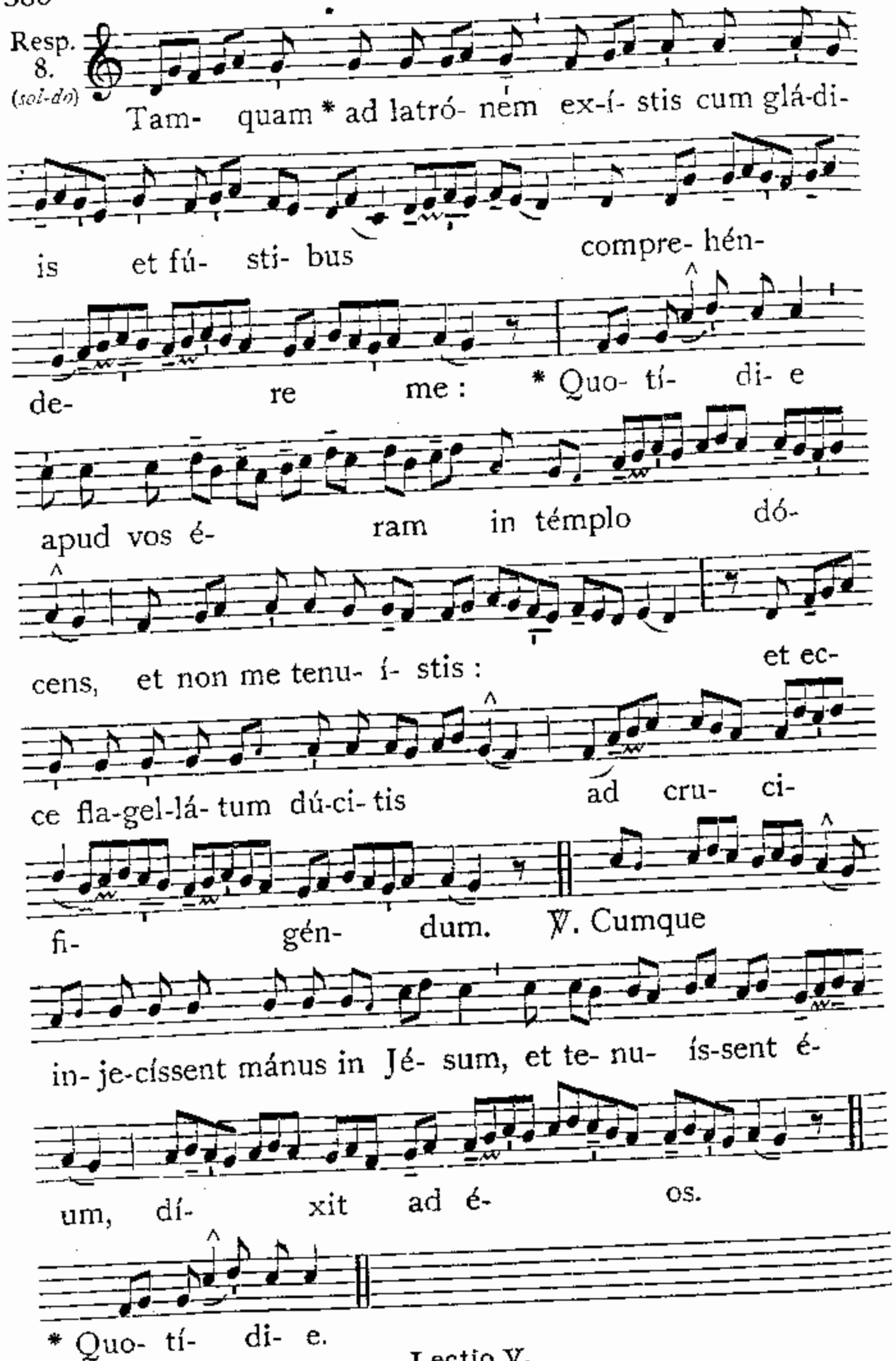

Lectio V.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judaeórum, et quae multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod ho-

rum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, praedicávit regnum caelórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum : tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

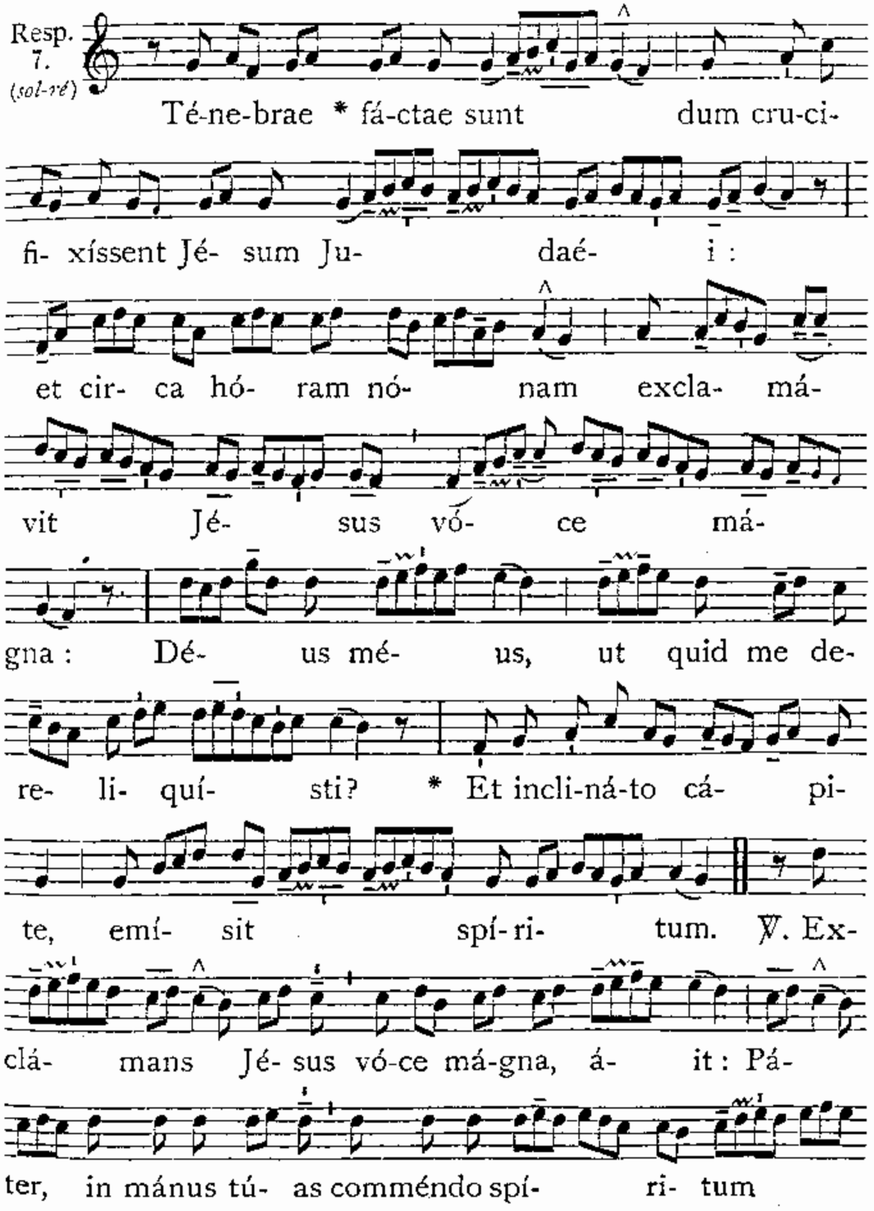

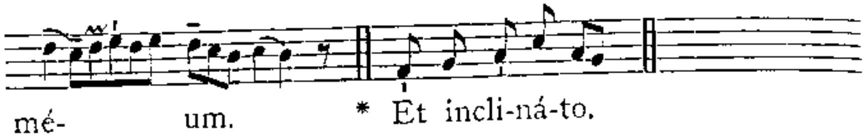

Lectio VI.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judaéi : Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixisset eis Pilátus : Vos eum occídite : respondérunt : Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant : sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit : sed in comparatióne illórum, multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitus : illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit : et vos, o Judaéi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguae : acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis : Crucifíge, crucifíge?

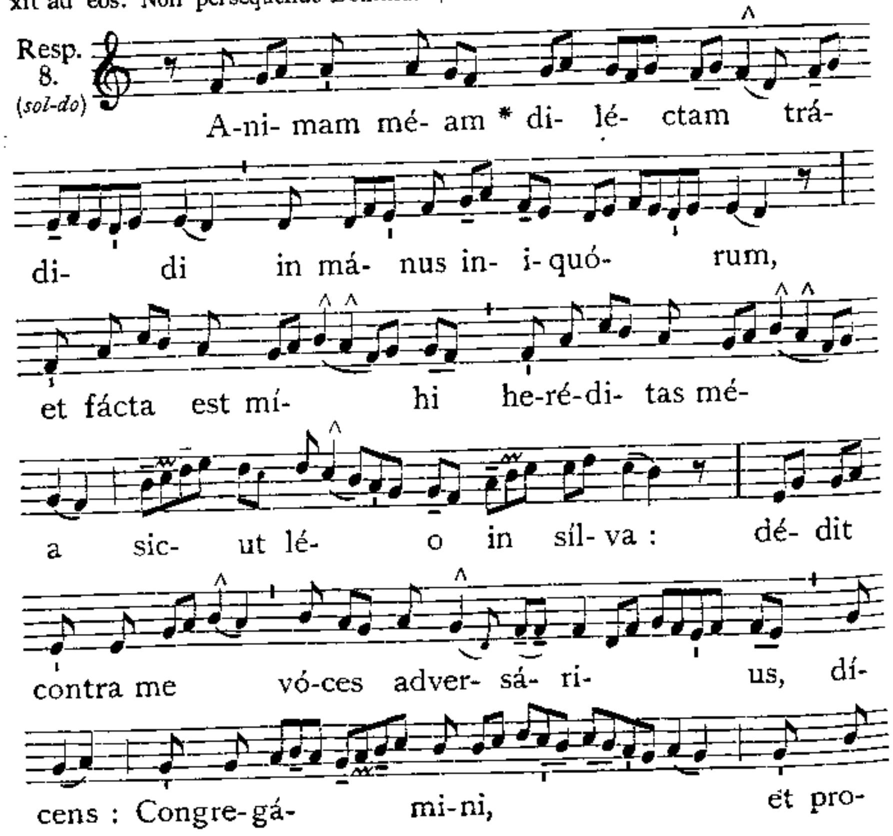

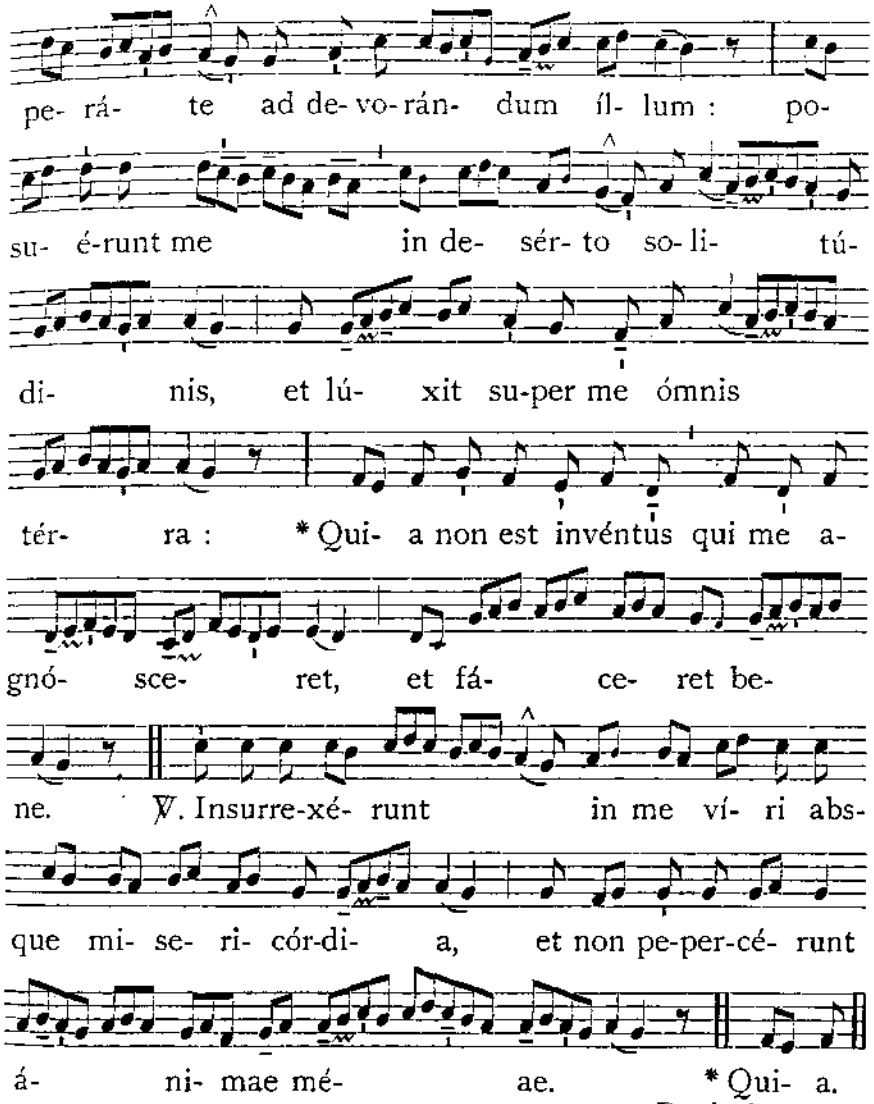

℟. Animam.

IN III. NOCTURNO.

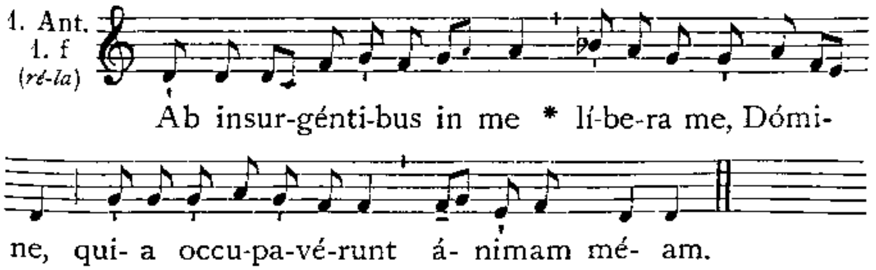

Psalmus 58.

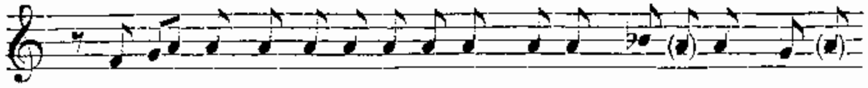

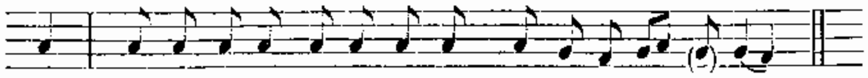

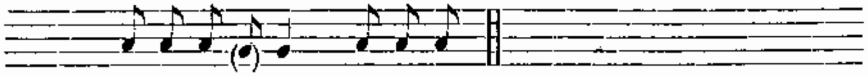

2. Eripe me de operántibus **iniquitátem** : * et de viris sán*guinum* **sálva** me.

3. Quia ecce cepérunt **ánimam méam** : * irruérunt *in me* **fórtes**.

4. Neque iníquitas méa, neque peccátum **méum**, **Dómine** : * sine iniquitáte cucúrri, *et di*réxi.

5. Exsúrge in occúrsum **méum**, et **víde** : * et tu, Dómine, Déus virtútum, *Déus* **Israël**,

6. Inténde ad visitándas **ómnes Géntes** : * non misereáris ómnibus qui operántur in*iqui***tátem**.

7. Converténtur ad vésperam : et fámem **patiéntur** ut **cánes**, * et circuíbunt *civi***tátem**.

8. Ecce loquéntur in óre súo, † et gládius in **lábiis eórum** : * quóniam *quis au***dívit**?

9. Et tu, Dómine, **deridébis éos** : * ad níhilum dedúces *ómnes* **Géntes**.

10. Fortitúdinem méam ad te custódiam, † quia, Déus, **suscéptor méus** es : * Déus méus, misericórdia éjus prae*véni***et** me.

11. Déus osténdet mihi super inimícos méos, **ne occídas éos** : * nequándo obliviscántur pó*puli* **méi**.

12. Dispérge íllos in **virtúte túa** : * et depóne éos, protéctor *méus*, **Dómine** :

13. Delíctum óris eórum, sermónem **labiórum ipsórum** : * et comprehendántur in supér*bia* **súa**.

14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in **consummatióne** : * in íra consummatiónis, *et non* **érunt**.

15. Et scient quia Déus **dominábitur Jácob** : * et fi*nium* **térrae**.

16. Converténtur ad vésperam : et fámem **patiéntur** ut **cánes**, * et circuíbunt *civi***tátem**.

17. Ipsi dispergéntur ad **manducándum** : * si vero non fúerint saturáti, et *murmu***rábunt**.

18. Ego autem cantábo **fortitúdinem túam** : * et exsultábo mane misericór*diam* **túam**.

19. Quia fáctus es **suscéptor méus**, * et refúgium méum, in die tribulati*ónis* **méae**.

20. Adjútor méus, tibi psállam, † quia, Déus, **suscéptor méus** es : * Déus méus, misericór*dia* **méa**.

2. Ant.
8. G
(*sol-do*)

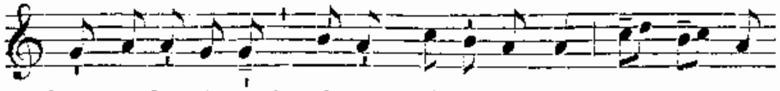

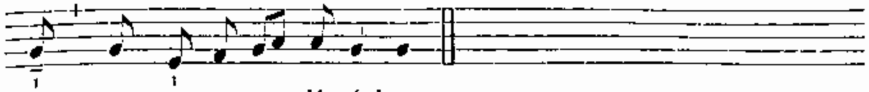

Psalmus 87.

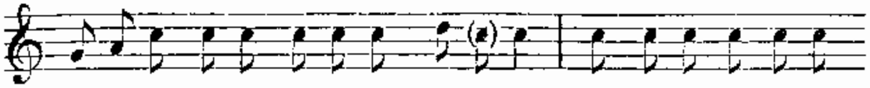

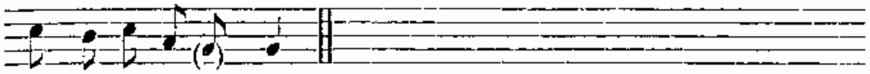

2. Intret in conspéctu túo orátio **méa** : * inclína áurem túam ad *précem* **méam** :

3. Quia repléta est mális ánima **méa** : * et vita méa inférno ap*propin***quávit**.

4. Aestimátus sum cum descendéntibus in **lácum** : * fáctus sum sicut hómo sine adjutório, inter mór*tuos* líber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor **ámplius** : * et ipsi de mánu tú*a re***púlsi** sunt.

6. Posuérunt me in lácu **inferióri** : * in tenebrósis, et in *úmbra* **mórtis**.

7. Super me confirmátus est fúror **túus** : * et ómnes flúctus túos indu*xísti* **súper** me.

8. Longe fecísti nótos méos **á** me : * posuérunt me abominati*ónem* **síbi**.

9. Tráditus sum, et non **egrediébar** : * óculi méi languérunt *præ i***nópia**.

10. Clamávi ad te, Dómine, tóta **díe** : * expándi ad te *mánus* **méas**.

11. Numquid mórtuis fácies **mirabília** : * aut médici suscitábunt, et confite*búntur* **tíbi**?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **túam**, * et veritátem túam in per*díti***óne**?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **túa**, * et justítia túa in térra *oblivi***ónis**?

14. Et égo ad te, Dómine, cla**mávi** : * et mane orátio méa præ*véni***et** te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem **méam** : * avértis fáciem *túam* **á** me?

16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventúte **méa** : * exaltátus autem, humiliátus sum et *contur***bátus**.

17. In me transiérunt írae **túae** : * et terróres túi con*turba***vérunt** me.

18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta **díe** : * circumdedé*runt me* **símul**.

19. Elongásti a me amícum et **próximum** : * et nótos méos *a mi***séria**.

3. Ant.
8. G
(*sol-do*)

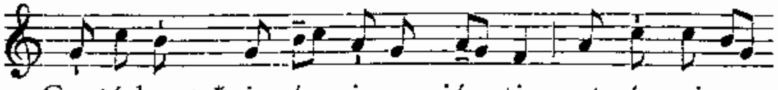

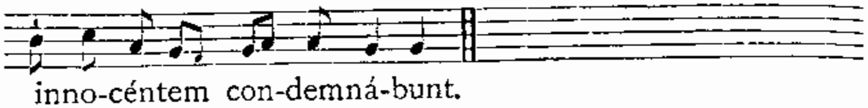

Psalmus 93.

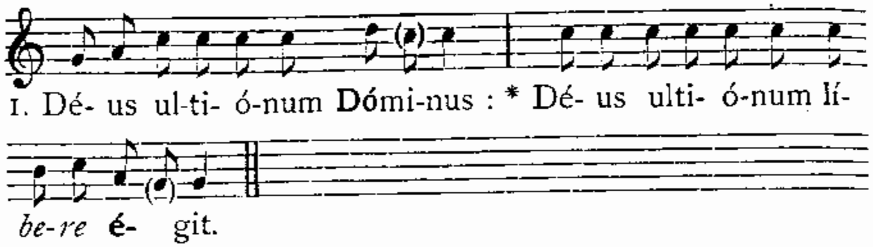

2. Exaltáre, qui júdicas térram : * rédde retributiónem supérbis.
3. Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :
4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur ómnes, qui operántur injustítiam?
5. Pópulum túum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem túam vexavérunt.
6. Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.
7. Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Déus Jácob.
8. Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stúlti, aliquándo sápite.
9. Qui plantávit áurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?
10. Qui córripit Géntes non árguet : * qui dócet hóminem sciéntiam?
11. Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vánae sunt.
12. Beátus hómo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lége túa docúeris éum.
13. Ut mítiges éi a diébus mális : * donec fodiátur peccatóri fóvea.
14. Quia non repéllet Dóminus plébem súam : * et hereditátem súam non derelínquet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta íllam ómnes qui récto sunt córde.
16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stábit mécum advérsus operántes iniquitátem?
17. Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima méa.
18. Si dicébam : Mótus est pes méus : * misericórdia túa, Dómine, adjuvábat me.
19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in córde méo : * consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam méam.
20. Numquid adhaéret tibi sédes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?
21. Captábunt in ánimam jústi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
22. Et fáctus est mihi Dóminus in refúgium : * et Déus méus in adjutórium spéi méae.
23. Et réddet íllis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet éos : * dispérdet íllos Dóminus Déus nóster.

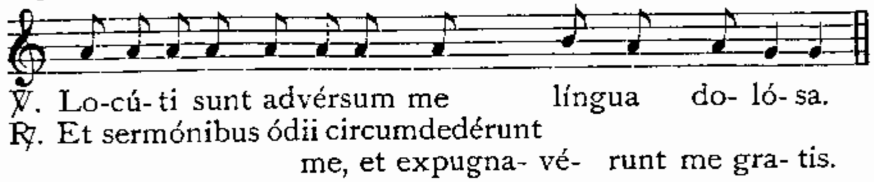

Vel :

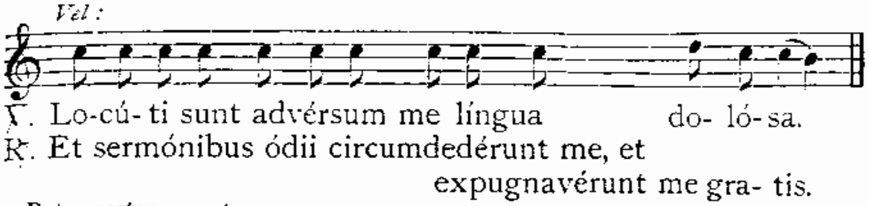

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraéos.

Lectio VII. *Cap. 4, 11-16 et 5, 1-10.*

Festinémus íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit caelos, Jesum Fílium Dei : teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit compati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Resp. 6. (do-mi)

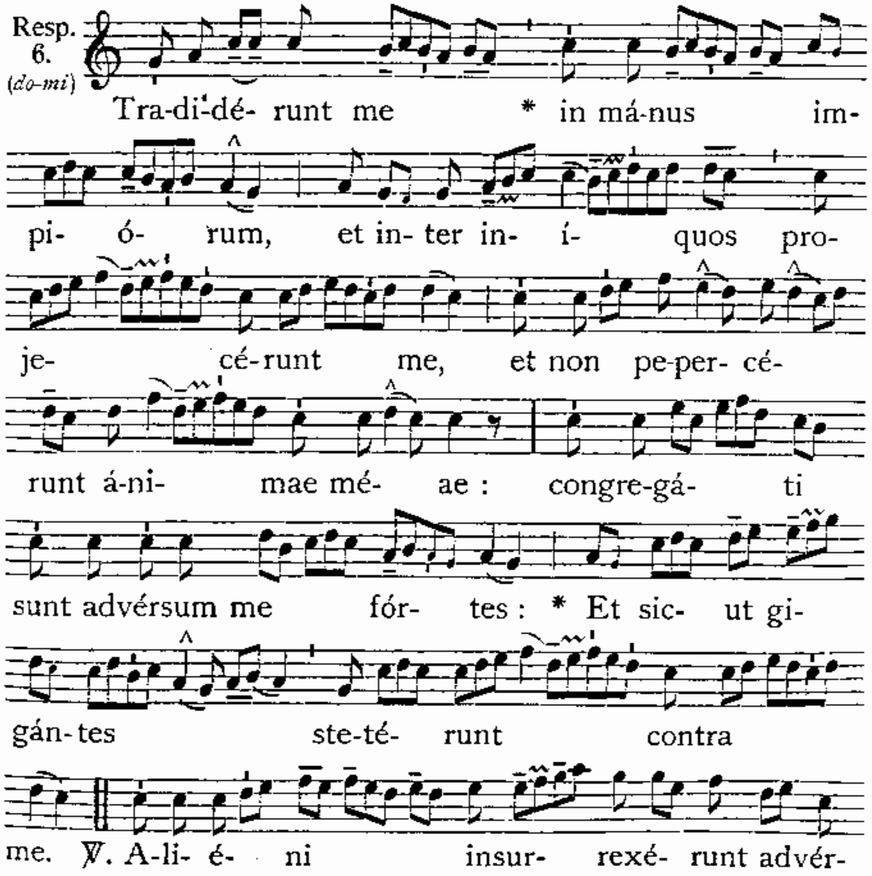

sum me, et fór- tes quaesi- é- runt á- ni- mam

mé- am. * Et sic- ut.

Lectio VIII.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ : ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quae sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis : qui condolére possit iis qui ignórant et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

Resp. 8. (do-fa) Jé- sum * trá- di- dit ím- pi- us súmmis prin- cí-pi-bus sa- cerdó- tum, et se-ni- ó- ri-bus pó- pu- li : * Pé- trus au- tem se- que-bá-tur é- um a lon- ge, ut vi- dé- ret fí- nem. ℣. Addu-xé- runt au- tem é- um ad Cá- ipham prínci- pem sa- cer-dó-

tum, u-bi scrí- bae et pha-ri-saé- i con- vé- ne- rant. * Pé- trus.

Lectio IX.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suae, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis, ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quae passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis aetérnae, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Resp. 5. (fa-dó) Ca-li-ga-vé- runt * ó-cu- li mé- i a flé- tu mé- o : qui- a e-lon-gá- tus est a me, qui con-so- la-bá- tur me : Vi-dé-te, ómnes pó- pu- li, * Si est dó- lor sí- mi- lis sic- ut dó-lor mé- us. ℣. O vos ómnes, qui transí- tis per ví- am, atténdi- te et vi- dé-

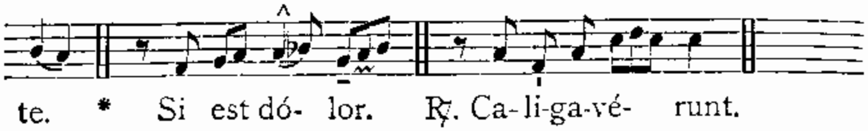

AD LAUDES.

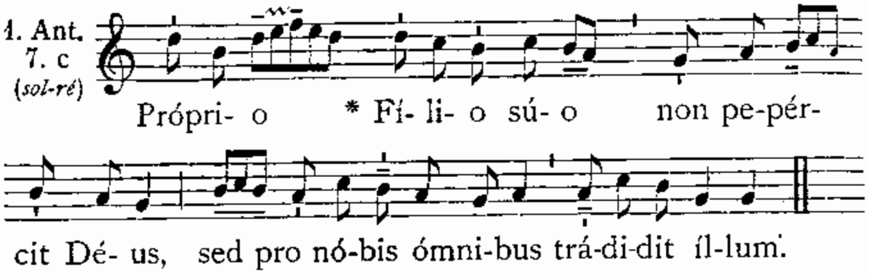

Psalmus 50.

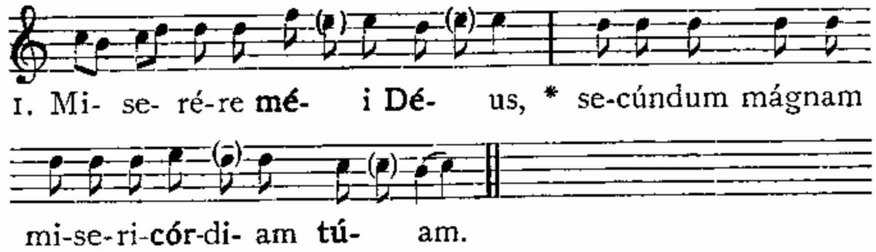

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * déle iniquitátem méam.
3. Amplius láva me ab iniquitáte méa : * et a peccáto méo múnda me.
4. Quóniam iniquitátem méam égo cognósco : * et peccátum méum contra mé est sémper.
5. Tíbi sóli peccávi, et málum córam te féci : * ut justificéris in sermónibus túis, et víncas cum judicáris.
6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me máter méa.
7. Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiae túae manifestásti míhi.
8. Aspérges me hyssópo, ét mundábor : * lavábis me, et super nívem dealbábor.
9. Audítui méo dábis gáudium ét laetítiam : * et exsultábunt óssa humiliáta.
10. Avérte fáciem túam a peccátis méis : * et ómnes iniquitátes méas déle.
11. Cor múndum créa ín me Déus : * et spíritum réctum ínnova in viscéribus méis.
12. Ne projícias me a fácie túa : * et spíritum sánctum túum ne áuferas á me.
13. Rédde míhi laetítiam salutáris túi : * et spíritu principáli confírma me.
14. Docébo iníquos vías túas : * et ímpii ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguínibus Déus, Déus salútis méae : * et exsultábit língua méa justítiam túam.
16. Dómine lábia méa apéries : * et os méum annuntiábit láudem túam.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.
18. Sacrifícium Déo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Déus nón despícies.
19. Benígne fac Dómine in bóna voluntáte túa Síon : * ut aedificéntur múri Jerúsalem.
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiae, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre túum vítulos.

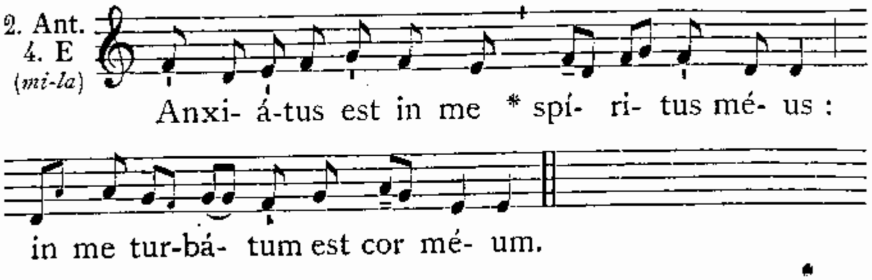

Psalmus 142.

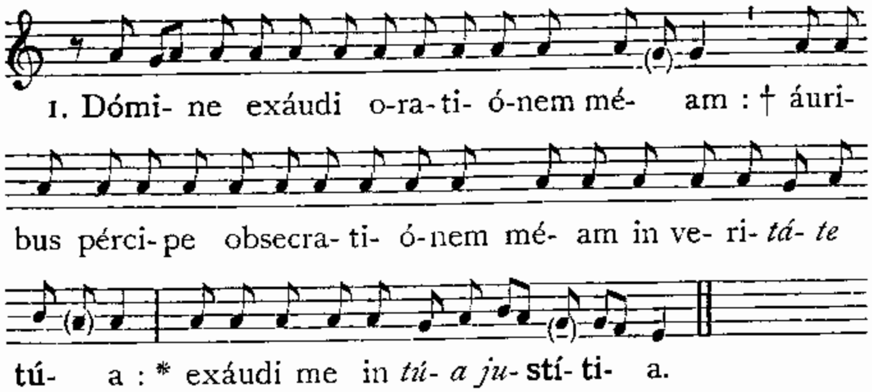

2. Et non íntres in judícium cum sérvo túo : * quia non justificábitur in conspéctu túo ómnis vívens.
3. Quia persecútus est inimícus ánimam méam : * humiliávit in térra vítam méam.
4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos saéculi : * et anxiátus est super me spíritus méus, in me turbátum est cor méum.
5. Mémor fúi diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus túis : * in fáctis mánuum tuárum meditábar.
6. Expándi mánus méas ád te : * ánima méa sicut térra sine áqua tíbi.
7. Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus méus.
8. Non avértas fáciem túam á me : * et símilis éro descendéntibus in lácum.
9. Audítam fac míhi mane misericórdiam túam : * quia in te sperávi.
10. Nótam fac míhi viam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam méam.
11. Eripe me de inimícis méis Dómine, ad te confúgi : * dóce me fácere voluntátem túam, quia Déus méus és tu.
12. Spíritus túus bónus dedúcet me in térram réctam : * propter nómen túum Dómine vivificábis me in aequitáte túa.

13. Edúces de tribulatióne *ánimam* méam : * et in misericórdia túa dispérdes *inimícos* méos.
14. Et pérdes ómnes qui tríbulant *ánimam* méam : * quóniam *égo sérvus* túus sum.

3. Ant. 1. f (*ré-la*)

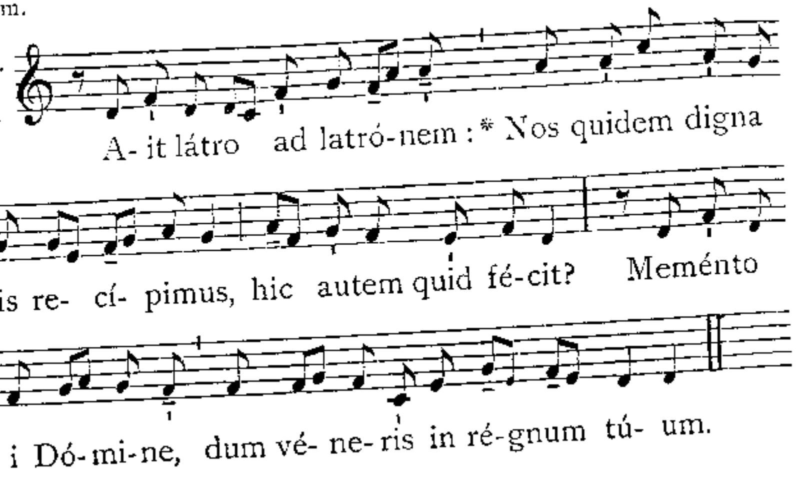

Psalmus 84.

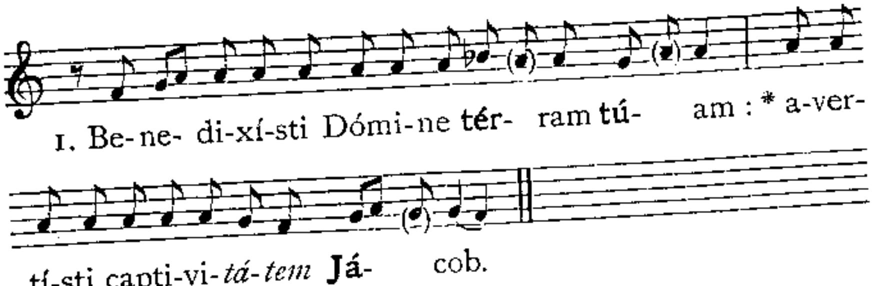

2. Remisísti iniquitátem plébis túae : * operuísti ómnia peccá*ta e*órum.
3. Mitigásti ómnem íram túam : * avertísti ab íra indignati*ónis* túae.
4. Convérte nos Déus salutáris nóster : * et avérte íram tú*am a* nóbis.
5. Númquid in aetérnum irascéris nóbis? * aut exténdes íram túam a generatióne in gene*ratió*nem.
6. Déus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs túa laetá*bitur* in te.
7. Osténde nóbis Dómine misericórdiam túam : * et salutáre tú*um da* nóbis.
8. Audiam, quid loquátur in me Dóminus Déus : * quóniam loquétur pácem in *plébem* súam.
9. Et super sánctos súos : * et in éos, qui conver*túntur* ád cor.
10. Verúmtamen prope timéntes éum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in *térra* nóstra.
11. Misericórdia, et véritas obviavérunt síbi : * justítia, et pax *oscu*látae sunt.
12. Véritas de térra órta est : * et justítia de caé*lo pro*spéxit.
13. Etenim Dóminus, dabit benignitátem : * et térra nóstra dábit *frúctum* súum.
14. Justítia ante éum ambulábit : et pónet in vía *gréssus* súos.

4. Ant. 1. f (*ré-la*)

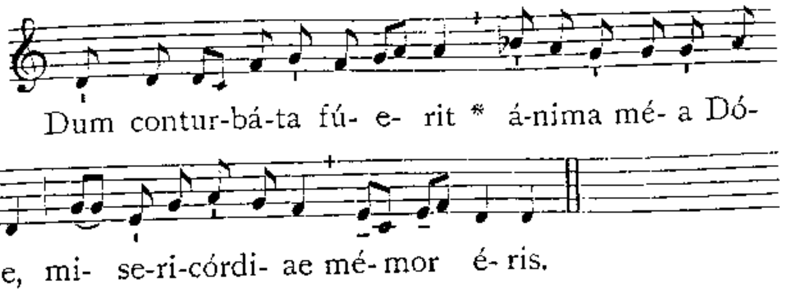

Canticum Habacuc.

Cap. 3.

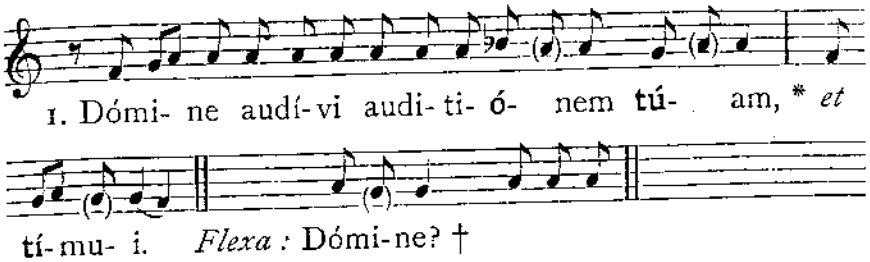

2. Dómine ópus túum, * in médio annórum vivi*fica* íllud :
3. In médio annórum nótum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiae *recor*dáberis.
4. Déus ab Austro véniet, * et sánctus de *mónte* Pháran :
5. Opéruit caélos glória éjus : * et láudis éjus plé*na est* térra.
6. Spléndor éjus út lux érit : * córnua in má*nibus* éjus :
7. Ibi abscóndita est fortitúdo éjus : * ante fáciem *éjus* íbit mors.
8. Et egrediétur diábolus ante pédes éjus. * Stétit, et mén*sus est* térram.
9. Aspéxit, et dissólvit Géntes : * et contríti sunt *móntes* saéculi.
10. Incurváti sunt cólles múndi, * ab itinéribus aeterni*tátis* éjus.
11. Pro iniquitáte vídi tentória Æthiópiae, * turbabúntur pélles *térrae* Mádian.
12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus fúror túus? vel in mári indignát*io* túa?
13. Qui ascéndes super équos túos : * et quadrigae tú*ae sal*vátio.
14. Súscitans suscitábis árcum túum : * juraménta tríbubus *quae lo*cútus es.
15. Flúvios scíndes térrae : † vidérunt te, et doluérunt móntes : * gúrges a*quárum* tránsiit.
16. Dédit abýssus vócem súam : * altitúdo mánus sú*as le*vávit.
17. Sol et lúna stetérunt in habitáculo súo, * in lúce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis *hástae* túae.
18. In frémitu conculcábis térram : * et in furóre obstupefá*cies* géntes.
19. Egréssus es in salútem pópuli túi : * in salútem cum *Chrísto* túo.
20. Percussísti cáput de dómo ímpii : * denudásti fundaméntum éjus ús*que ad* cóllum.
21. Maledixísti scéptris éjus, † cápiti bellatórum éjus, * veniéntibus ut túrbo ad *disper*géndum me.
22. Exsultátio eórum * sicut éjus qui dévorat páuperem *in ab*scóndito.
23. Viam fecísti in mári équis túis, * in lúto aquá*rum mul*tárum.
24. Audívi, et conturbátus est vénter méus : * a vóce contremuérunt lá*bia* méa.

25. Ingrediátur putrédo in óssibus méis, * et súb*ter me* scáteat.
26. Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum ac*cinctum* nóstrum.
27. Ficus enim nón florébit : * et non érit gér*men in* víneis.
28. Mentiétur ópus olivae : * et árva non áf*ferent* cíbum.
29. Abscindétur de ovíli pécus : * et non érit arméntum *in prae*sépibus.
30. Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Déo *Jésu* méo.
31. Déus Dóminus fortitúdo méa : * et pónet pédes méos qua*si cer*vórum.
32. Et super excélsa méa dedúcet me víctor, * in psál*mis ca*néntem.

5. Ant. 8. G (*sol-do*)
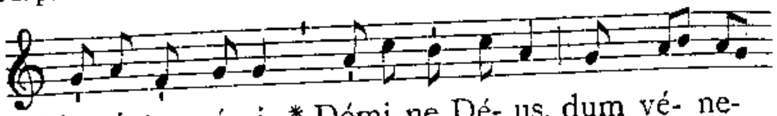
Meménto mé- i * Dómi-ne Dé- us, dum vé- ne-
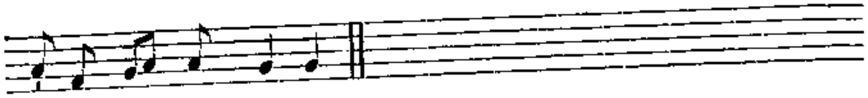
ris in ré-gnum tú- um.

Psalmus 147.

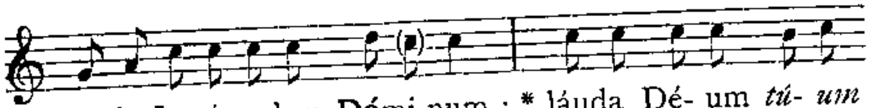
1. Láuda Je-rú-sa-lem Dómi-num : * láuda Dé- um *tú- um*
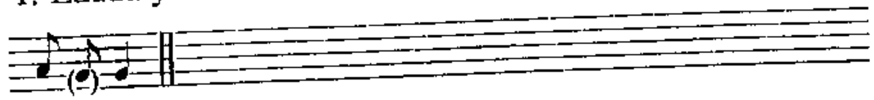
Sí- on.

2. Quóniam confortávit séras portárum tuárum : * benedixit filiis *túis* in te.
3. Qui pósuit fines túos pácem : * et ádipe fruménti *sáti*at te.
4. Qui emittit elóquium súum térrae : * velóciter cúrrit *sérmo* éjus.
5. Qui dat nivem sicut lánam : * nébulam sicut ci*nerem* spárgit.
6. Mittit crystállum súam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris éjus quis *susti*nébit?
7. Emíttet vérbum súum, et liquefáciet éa : * flábit spíritus éjus, et *flúent* áquae.
8. Qui annúntiat vérbum súum Jácob : * justítias, et judícia *súa* Israel.
9. Non fécit táliter ómni natióni : * et judícia súa non manife*stávit* éis.
℣. Collocávit me in obscúris. ℟. Sicut mórtuos saéculi.

Ad Bened. Ant. 1. f (*ré-la*)
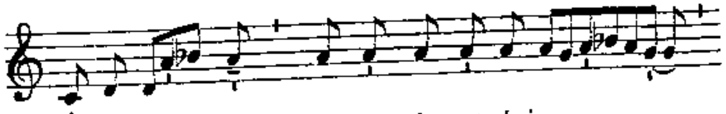
Po-su- é- runt * su-per cá-put é-jus
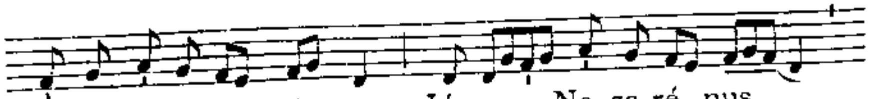
cáusam ipsí- us scrí- ptam : Jé-sus Na-za-ré- nus,

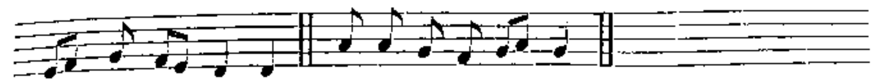
Rex Ju-dae- ó-rum. E u o u a e.

Cant. Benedictus Dóminus. 538.

Deinde dicitur Christus fáctus est. *cum reliquis, ut supra*, 539.

AD MISSAM PRAESANCTIFICATORUM.

Finita Nona, Sacerdos et Ministri, induti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare : et ante illud prostrati aliquandiu orant. Facta oratione, Sacerdos cum Ministris ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio ; deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo.

Osee 6.

Haec dicit Dóminus : In tribulatióne sua mane consúrgent ad me : Veníte, et revertámur ad Dóminum : quia ipse cepit et sanábit nos : percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies : in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque ut cognoscámus Dóminum : quasi dilúculum praeparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terrae. Quid fáciam tibi Ephraim? quid fáciam tibi Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei : et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

(M.M. ♪ = 160.)

Tract. 2. (*ré-fa*)
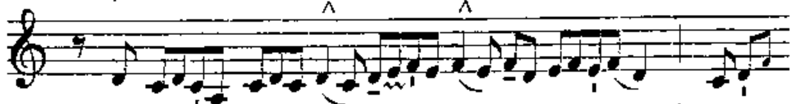
Dómi- ne, * au-
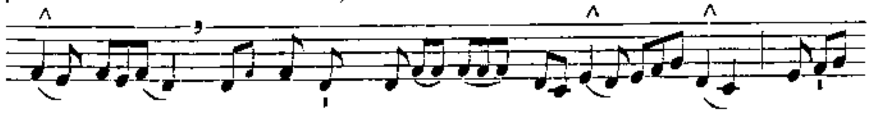
dí- vi au-dí-tum tú- um, et
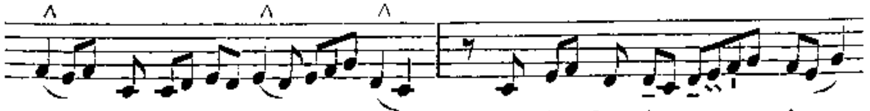
tí- mu- i : consi- de-rá- vi
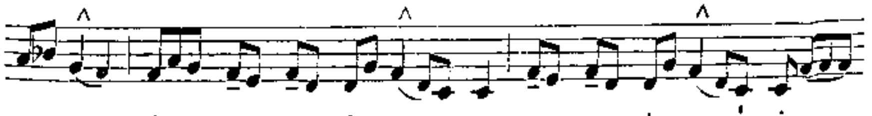
ó- pe- ra tú- a, et ex-pá- vi.
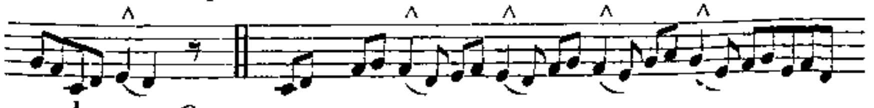
℣. In mé-